

Canonització de Santa Teresa de Jesús Jornet, Patrona de l'Ancianitat

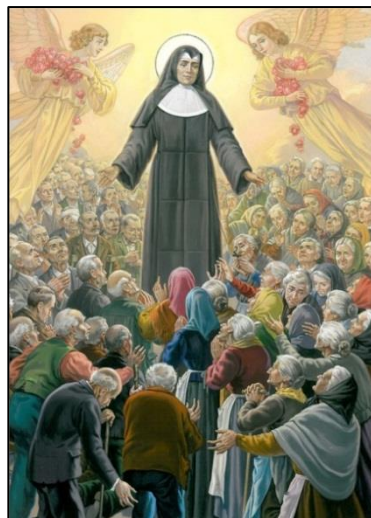

La fama de santedat que la Mare Teresa ja havia gaudit en vida, va créixer intensament després de la seva mort. Havia recomanat que, si a l'Institut hi arribés a haver santes, no es gastés ni un cèntim en l'afany de portar-les als altars. Les Germanetes van obeir, però la Providència tenia altres plans. En la commemoració del primer centenari del seu naixement s'obrí el procés de la seva beatificació. L'aprovació de dues curacions miraculoses, la declaració de la heroïcitat de les seves virtuts, l'exemple de la seva vida i els seus ensenyaments escrits, van culminar en la seva **Beatificació pel papa Pius XII el 27 d'abril de 1958**, fent palès «l'esperit de

caritat cristiana i d'humanitat de l'Església».

El beat Pau VI la va canonitzar el 27 de gener de 1974: «La seva vida queda en la nostra memòria com a exemple de virtut ... en qui es compleixen admirablement les paraules profètiques: **enaltir als humils** (Lc 1,52)». Tres anys més tard, el 27 de gener de 1977, el mateix beat Pau VI la va proclamar **Patrona de l'Ancianitat. La seva festa litúrgica se celebra el 26 d'agost, data de la seva entrada al cel.**

Oh Déu, que has guiat a la Verge Santa Teresa a la perfecta caritat la cura dels ancians! Concediu-nos a exemple seu, servir a Crist en el proïsme per ser testimoni del teu amor. Per Crist Nostre Senyor. Amén.

PENSAMENTS DE SANTA TERESA DE JESÚS JORNET

- ✓ Sempre tindrem una creu. Convé abraçar-la amb amor perquè que no es faci tan pesada.
- ✓ Qui no sap patir no sap viure. Qui vulgui gaudir amb Crist, ha de patir amb Ell.
- ✓ No sé com donar gràcies a Déu per tants beneficis.

6

EL TESTAMENT ESPIRITUAL: TINGUEU CURA DELS ANCIANS; TENIU-VOS MOLTA CARITAT I OBSERVEU LES CONSTITUCIONS

Malaltia i mort de la Mare Teresa

A l'edat de trenta-un anys la Mare Teresa ja era una malalta crònica afectada d'un tumor intestinal, agreujat, més endavant, per una tuberculosi. La malaltia li produïa un dolor intens, vòmits, hemorràgies, disenteria cíclica, marejos i mal de cap. El 1892 ja va estar en trànsit de mort. Mai es queixava i sempre es mostrava conformada a la voluntat de Déu: «Dignis el Senyor acceptar els meus sofriments, que ells redundin en glòria seva i profit espiritual de la meva ànima».

Malgrat el seu delicat estat de salut, la Mare Teresa va dur a terme una ingent tasca organitzadora de l'Institut com a Superiora General, càrrec al que mai va poder renunciar: «Mentre visqui, només ella és la Mare Potser es podria trobar una altra Superiora General, però una Mare, no». Infatigable, havia recorregut tota Espanya posant en marxa 103 Cases-Asil per als ancians més necessitats: «Que Déu sigui beneït i em doni forces per portar-ho amb paciència pel seu amor». «**Lloat sigui Déu tant en la malaltia com en la salut**»..

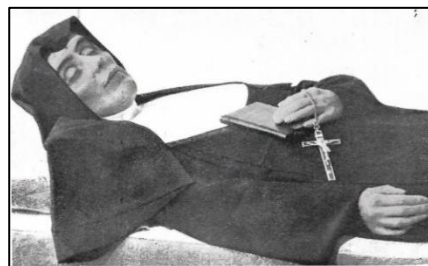
Agreujada per un vòmit de sang, el 14 de maig de 1897 se la va traslladar a la Casa de Lliria. Durant unes quantes setmanes feia una passejada curta pel claustre, assistia a Missa i visitava el Santíssim. En els Sagraments de la Penitència i l'Eucaristia la Mare Teresa trobava la força per patir amb paciència. La seva serenitat i recolliment confortava el dolor de les Germanetes i edificava els qui van tenir la sort de tractar-la aquells dies. El 12 de juliol el Padre Francisco li va administrar el Viàtic, i el 26 de juliol la Santa Unció assistit pel Fundador don Saturnino. La va acollir amb plenes facultats i alegria: «**Us deixaré de seguida; me'n vaig al cel**».

Assegurada la seva Obra amb l'aprovació pontificia de les Constitucions de l'Institut, la Mare Teresa va poder entonar el *Nunc dimittis*, el càntic de Simeó: «Ara, Senyor, deixa que la teva serventa se'n vagi...» i un fervorós *Te Deum*. També va completar el seu testament espiritual.

Pocs dies abans de morir la Mare Teresa va tenir una síncope. Quan va tornar en si, veient la cara de dolor de les Germanetes, els hi va dir amb un dolç somriús: «No estic morta encara». Intuint ja propera l'hora de la seva mort, la nit del 25 al 26 d'agost els hi va dir: «He combregat cada dia, però demà no ho podré fer-ho». Després les va abraçar amb la mirada, somrigué donant-los-hi el seu últim adéu i va inclinar el cap suaument. Després de tant patiment, somreia amb el goig de la comunió eterna als 54 anys d'edat. Eren dos quarts de quatre de la matinada. «Jesús, Josep, Maria, descansi en pau amb Vós l'ànima meva», deia la Mare Maria Jornet, la seva germana, compungida de dolor.

La notícia de la mort de la Mare Teresa causà a totes les Cases-Asil un profund dolor que només es mitigava per la certesa del goig etern. A Lliria hi van arribar milers de persones que resaven posant-la com a intercessora davant Déu. Ningú dubtava de que la Mare Teresa ja estava al cel. Ningú dubtava que la Mare Teresa ja estava al cel. Tots li deien «**la Mare**» i semblava que els hi deia: «**Estimeu-vos tots com a germans, fills tots del mateix Pare, que està en els Cels**».

Dos dies després, es va celebrar la Missa exequial a la capella de la Casa-Asil de Lliria. D'allí va sortir el seguici fúnebre presidit pels ancians de les Cases-Asil de Lliria i València. El fèretre era portat a espatlles per Germanetes. El seguici continuava amb les Religioses de la població i una llarga estela de Germanetes presidides per la Mare Maria, autoritats civils i una gran multitud en una manifestació sense precedents. Ja al cementiri el Padre Francisco, després de resar un respons, va escriure al nínxol: «**Sor Teresa de Jesús, Superiora General de les Germanetes dels Ancians Desemparats. R.I.P. 26 agost 1897**».

Les seves restes van ser venerades a Lliria fins al juny de 1904. Posteriorment van ser traslladades a València. A l'arribar, la Mare Maria s'adreçà a la seva germana com si estigués viva, i li va dir

emocionada: «**Mare, sigues l'àngel i el guardià d'aquesta casa**». Actualment, reposen a la Capella de la Casa General de la Congregació, mentre que a la cripta, sota l'església, reposen les restes del Pare Fundador don Saturnino López († 1905) i del Cofundador Padre Francisco García († 1909)

El Testament espiritual

«**Tingueu cura amb molt afany els ancians; tingueu-vos molta caritat i observeu fidelment les Constitucions: en això hi ha la nostra santificació**». Són les paraules testamentàries que la Mare Teresa va expressar repetidament a les Mares Maria i Gregoria, que l'assistien al seu llit de mort. De manera senzilla i grandiosa resumeix el sentit de la seva vida i són el nucli del seu testament espiritual.

El testament espiritual de la Mare Teresa consta de dos documents. El primer l'havia dictat a la Mare Gregoria, Vicesuperiora general, el **12 de juliol de 1897**. En ell comunicava a les seves Filles que «amb gran consol de la seva ànima va rebre a Lliria el Sant Viàtic de mans del Padre Francisco, i aprofitant tan solemne ocasió les beneeix a totes i els hi demana oracions. Que per amor de Nostre Senyor Jesucrist la perdonin les seves febleses i misèries amb què ha pogut donar-los-hi mal exemple. Endemés desitja que en el seu nom els hi recomani molt eficaçment l'observança de les Constitucions i dels vots i la diligència en tenir cura i assistir amb tota sol·licitud i caritat els ancianets, que ells ens portaran al Cel». Els hi adverteix també que «conservin la unió fraterna, ben plenes de deferència les unes envers les altres, i que ... es decideixin a servir el Senyor amb tota sinceritat, perseverant en la santa vocació i evitant qualsevol defecte que les pogués entebair ... en la seguretat que desitgessin gravar profundament aquests consells en els seus cors i que procuressin complir-los.

El segon document el dictà la Mare Teresa el **7 d'agost de 1897**. «Trobant-me en perill de mort i enfortida ja amb els Sagraments del Viàtic i la Santa Unció, el Senyor, bondadós en les seves misericòrdies, em concedeix el consol de rebre ... l'aprovació definitiva de les nostres Constitucions. Beneïm el Senyor per tan assenyalada mercè, i ja que em concedeix també la satisfacció de poder-los-ho comunicar, els hi recomano una vegada més la fidel observança de les mateixes, perquè d'aquesta manera Ell ens faci la gràcia de reunir-nos al cel.- Sor Teresa Jornet.»